

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udziału Wspólnoty we Wspólnym Programie Badawczo-Rozwojowym na rzecz Morza Bałtyckiego (BONUS-169), podjętym przez kilka państw członkowskich

COM(2009) 610 wersja ostateczna – 2009/0169 COD

(2011/C 18/20)

Sprawozdawca generalny: **Daniel RETUREAU**

Dnia 12 listopada 2009 r. Rada, działając na podstawie art. 169 i 172 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie udziału Wspólnoty we Wspólnym Programie Badawczo-Rozwojowym na rzecz Morza Bałtyckiego (BONUS-169), podjętym przez kilka państw członkowskich

COM(2009) 610 wersja ostateczna – 2009/0169 COD.

Dnia 15 grudnia 2009 r. Prezydium Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego powierzyło przygotowanie opinii w tej sprawie Sekcji Jednolitego Rynku, Produkcji i Konsumpcji.

Mając na względzie pilny charakter prac, na 462. sesji plenarnej w dniach 28–29 kwietnia 2010 r. (posiedzenie z 29 kwietnia) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, działając na podstawie art. 57 regulaminu wewnętrznego, wyznaczył Daniela RETUREAU na sprawozdawcę generalnego oraz stosunkiem głosów 140 do 4 – 3 osoby wstrzymały się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski i zalecenia

1.1 Morze Bałtyckie skupia ważne wyzwania: dotyczą go zjawiska ocieplenia klimatu i zanieczyszczeń spowodowanych działalnością ludzką i jest on zarazem obszarem strategicznym działalności gospodarczej i społecznej z racji rodzaju i liczby miejsc pracy, które od niego zależą. Jego ochrona jest kwestią zasadniczą dla obecnych i przyszłych pokoleń, a zarządzanie nim powinno odbywać się za porozumieniem wszystkich państw i populacji zamieszkujących jego obszary przybrzeżne.

1.2 Nie zostało jednak określone, czy krajowi i europejscy partnerzy społeczni tych sektorów zostaną odpowiednio włączeni przez konsorcjum Bonus w procedury konsultacji zainteresowanych stron. Komitet nalega, aby zostało to jasno potwierdzone.

1.3 Konieczne jest, by system zarządzania tymi platformami konsultacyjnymi oraz Forum Badań Sektorowych włączały podmioty społeczeństwa obywatelskiego, a szczególnie zainteresowanych europejskich i krajowych partnerów społecznych. Jest również konieczne, by projekty BRT (badań i rozwoju technologicznego) programu BONUS-169 angażujące badaczy nauk społecznych rozpoczęły badania w działaniu, które uwzględniałyby logikę podmiotów włączonych w proces zarządzania zatrudnieniem i kompetencjami w sektorach objętych programem.

1.4 Ocena wpływu na rozwój zrównoważony (ang. sustainable impact assessment SIA) mogłaby być przydatnym i skutecznym narzędziem pomocy w podejmowaniu decyzji o wyborze i realizacji projektów BRT prowadzonych w ramach programu BONUS-169. Projekty te mogłyby uwzględnić trzy wymiary rozwoju zrównoważonego poprzez

włączenie do uczestnictwa znacznej liczby podmiotów społeczeństwa obywatelskiego na miarę wyzwań związanych z tymi trzema wymiarami.

1.5 Należy jednak stwierdzić, że ocena skutków zrealizowana w ramach programu BONUS-169 zawiera braki, szczególnie w zakresie uwzględniania wymiaru społecznego i wymiaru zatrudnienia, tym bardziej, że podmioty społeczeństwa obywatelskiego (a zwłaszcza związki zawodowe i europejscy partnerzy społeczni) nie brali udziału w procesie opracowywania programu.

1.6 Udział podmiotów społeczeństwa obywatelskiego można zorganizować poprzez przynajmniej dwa rodzaje działań:

a) Poprawę rozpowszechniania i gromadzenia informacji oraz lepsze opracowywanie uwag podmiotów społeczeństwa obywatelskiego z krajów objętych programem BONUS-169, jak również poprawę mechanizmów dostarczania informacji zwrotnej. W tym celu należy zapewnić przejrzystość w dziedzinie uznawania i wykorzystywania uwag wszystkich zainteresowanych podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, w tym europejskich partnerów społecznych, oraz przewidzieć stosowne informacje zwrotne.

b) Uwzględnienie w debatach i analizach kwestii poruszanych przez wszystkie podmioty społeczeństwa obywatelskiego, w tym europejskich partnerów społecznych. Wyzwaniem byłoby zaproponowanie procesu mającego rzeczywisty wpływ na opracowywanie i realizację programu BONUS-169 uwzględniającego trzy wymiary rozwoju zrównoważonego (środowiskowy, społeczny, gospodarczy).

1.7 Komitet ponownie wyraża poparcie dla programu i sposobów jego finansowania, które zmierzają do zapewnienia nowych, przeznaczonych na BONUS-169 środków, a nie tylko do przyznania mu istniejących środków, chyba że chodziłoby o narzędzia badawcze szczególnie odpowiadające zamierzonym celom, które byłyby w całości przyznawane programowi na określony okres czasu i w ograniczonej wysokości.

1.8 Prowadzenie badań Morza Bałtyckiego uzasadnia fakt, że otacza je znaczna liczba krajów członkowskich dotkniętych dużym zanieczyszczeniem nagromadzonym w okresie ery przemysłowej i które postępuje nadal, czyniąc z niego jedną z najbardziej zanieczyszczonych na świecie dużych przestrzeni wodnych do tego stopnia, że podważa to wiele działań przemysłowych i rzemieślniczych zważywszy, że większość zaludnienia i działalności usytuowanych jest w pasie nadbrzeżnym. Komitet ocenia, że wszystkie zainteresowane kraje – w tym Federacja Rosyjska – powinny w razie potrzeby zostać włączone w badania i wnieść do nich wkład, w zależności od swoich możliwości i mając na uwadze – w przypadku krajów słabo zaludnionych i krajów trzecich – faktyczną sytuację.

2. Propozycje Komisji

2.1 Siódmy program ramowy Wspólnoty Europejskiej z 20 grudnia 2006 r. w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji ustala kierunki działań regionalnych w latach 2007–2013 wokół czterech głównych rodzajów działań: „Współpraca”, „Pomysły”, „Ludzie” i „Możliwości”.

2.2 Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 października 2009 r. w sprawie udziału Wspólnoty we Wspólnym Programie Badawczo-Rozwojowym na rzecz Morza Bałtyckiego (BONUS-169) podjętym przez kilka państw europejskich stosuje te ramy do problematyki Morza Bałtyckiego i ustala cele oraz szczegóły finansowania realizacji projektu.

2.3 Aby osiągnąć swoje cele, BONUS-169 jest realizowany w dwóch odrębnych etapach:

- a) wstępnym etapie strategicznym, trwającym dwa lata, w którym zostaną powołane stosowne platformy konsultacyjne dla zainteresowanych stron, zostanie przygotowany strategiczny program badań, a szczegółowe warunki realizacji zostaną poszerzone i rozwinięte;
- b) oraz etapie realizacji, trwającym minimum 5 lat, w którym opublikowane zostaną co najmniej trzy wspólne zaproszenia do składania wniosków, mające na celu sfinansowanie ukierunkowanych strategicznie projektów w ramach BONUS-169, dotyczących celów inicjatywy.

2.4 Tematyka projektów, oparta na strategicznym programie badań BONUS-169, uwzględnia – na ile to możliwe – ustalony plan działań i obejmuje badania, działania w zakresie rozwoju technologicznego, szkolenia lub upowszechnianie.

2.5 Jednym z pierwszych etapów projektu BONUS-169 były szerokie konsultacje społeczne. Projektowi została poświęcona strona internetowa, przeprowadzono ocenę skutków i konsultacje z organizacjami pozarządowymi. Konsultacje te były konieczne i powinny być nadal prowadzone podczas wprowadzania projektów. Wspomniane wyżej podmioty społeczeństwa obywatelskiego powinny brać udział w monitorowaniu zarządzania funduszami i w postępiech w realizacji projektów, aby były faktycznie realizowane w celu „większego i lepszego inwestowania w wiedzę na rzecz rozwoju i tworzenia miejsc pracy”⁽¹⁾, jak zaleca odnowiona strategia lizbońska. Artykuł 5 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 października 2009 r. określa, że BONUS EUIG, zarządzające programem BONUS-169, ma składać sprawozdania Komisji reprezentującej Wspólnotę. Zgodnie z artykułem 13 Komisja przedstawia wyniki oceny działań podjętych w ramach BONUS-169 Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. EKES dysponuje zatem jedynie środkiem kontroli *a posteriori* i nie ma możliwości wyrażenia swojej opinii o przebiegu projektów BONUS-169.

2.6 Cele BONUS-169 określone są w załączniku 1, punkt 1. Choć punkt d) przypomina o „utworzeniu odpowiednich platform konsultacyjnych dla zainteresowanych stron angażujących przedstawicieli wszystkich liczących się sektorów”, żaden cel nie wspomina społeczno-gospodarczych celów projektu ani jego znaczenia dla rozwoju zatrudnienia w regionie Morza Bałtyckiego.

2.7 Załącznik 2 jest istotny, ponieważ ustanawia organa zarządzania projektem BONUS-169. Punkt 4 ustanawia radę konsultacyjną złożoną z naukowców o międzynarodowej reputacji oraz przedstawicieli zainteresowanych stron i społeczeństwa obywatelskiego zainteresowanych tymi sektorami. W tych ramach przedstawiciele pracownikó w i pracodawców, organizacje pozarządowe i stowarzyszenia będą mieli prawo do wglądu, monitorowania i przedstawiania propozycji dotyczących projektu BONUS-169.

2.8 Program jest długofalowy i w trakcie jego realizacji możliwe jest także podejmowanie działań wspólnych.

2.9 Punkt dwunasty poprzedzający decyzję określa, że inicjatywa BONUS-169 „jest zbieżna z niektórymi powiązаныmi programami badawczymi Wspólnoty, dotyczącymi różnorodnej działalności człowieka mającej skumulowany wpływ na ekosystem, takiej jak: rybołówstwo, akwakultura, rolnictwo, infrastruktura, transport, szkolenie i mobilność naukowców, a także kwestii społeczno-gospodarczych.”

2.10 Ustanowienie programu w dwóch etapach ma pozwolić „zapewnić skuteczne wykorzystanie wyników w ustaleniach dotyczących polityki i zarządzania zasobami w wielu sektorach gospodarki”.

⁽¹⁾ COM(2009) 610 wersja ostateczna, pkt 1.4.

2.11 Podobnie w ocenie skutków wspomniane są konsekwencje gospodarcze i społeczne przy ocenie możliwych skutków gospodarczych, środowiskowych i społecznych (punkt 5, niemniej jednak szczególnie lakoniczny na temat aspektów społecznych i środowiskowych). Niektóre opcje pozwoliłyby „na wspieranie innych sektorów gospodarczych takich jak infrastruktury morskie, kopalnie, elektrownie wiatrowe, transport, rybołówstwo, przedsiębiorstwa naftowe, gazowe lub telekomunikacyjne w podejmowaniu działań lepiej dostosowanych do ochrony środowiska i do ich ekosystemu”. Ten punkt oceny jest całkowicie niewystarczający (nie dość rozwinięty), ale wskazuje jasno ogólny kierunek, na którym będzie się opierać strategiczny etap programu.

2.12 Trzy projekty, które zostaną wybrane i zrealizowane przez BONUS EUIG powinny koniecznie wziąć pod uwagę wyzwania społeczne i ludzkie związane ze zmianą klimatu w obszarach nadbrzeżnych Morza Bałtyckiego. Rzeczywiście może ona spowodować przemieszczanie się populacji, które będzie miało skutki społeczne i konsekwencje dla zatrudnienia, które należy przewidzieć z wyprzedzeniem, jak przypominają opinie z inicjatywy własnej EKES-u w sprawie *zrównoważonego rozwoju obszarów przybrzeżnych* z 13 października 2009 r. Przepisy prawa pracy w niektórych sektorach działalności takich jak rybołówstwo i transport morski mogą się zmienić. Komisja Europejska powinna wziąć te czynniki pod uwagę i przewidzieć w ocenie i ukierunkowywaniu projektów, z pomocą podmiotów społeczeństwa obywatelskiego i EKES-u, część poświęconą kształceniu i przekwalifikowaniu.

2.13 UE będzie współpracować bezpośrednio z BONUS EUIG, Bałtycką Siecią Organizacji na rzecz Finansowania Nauki, mającą siedzibę w Helsinkach, która jest specjalną jednostką ds. realizacji BONUS-169 i która będzie odpowiedzialna za przydział wkładu Wspólnoty i wkładów gotówkowych uczestniczących państw, zarządzanie tymi wkładami, monitorowanie ich wykorzystania i sprawozdawczość.

2.14 BONUS-169 jest zarządzany przez BONUS EUIG za pośrednictwem Sekretariatu ugrupowania. BONUS EUIG ustanawia następujące struktury na potrzeby programu: Komitet Sterujący, Sekretariat, Radę Konsultacyjną, Forum Badań Sektorowych oraz Forum Koordynatorów Projektów.

2.14.1 Rada Konsultacyjna służy pomocą Komitetowi Sterującemu i Sekretariatowi. Składa się z naukowców o międzynarodowej reputacji, przedstawicieli zainteresowanych stron, w tym np. dostawców usług z sektora turystyki, energii odnawialnej, rybołówstwa i akwakultury, transportu morskiego, biotechnologii i technologii, a także z organizacji na rzecz przemysłu i społeczeństwa obywatelskiego zainteresowanych tymi sektorami oraz przedstawicieli innych zintegrowanych programów badań Morza Bałtyckiego i innych mórz europejskich.

2.14.2 Przekazuje ona porady, wskazówki i zalecenia dotyczące kwestii z zakresu nauki i polityki mających znaczenie dla BONUS-169. Obejmuje to poradnictwo dotyczące celów, priorytetów i ukierunkowania BONUS-169, sposobów ulepszenia realizacji BONUS-169, osiągnięcia rezultatów badań i ich jakości, budowania zdolności, tworzenia sieci kontaktów oraz znaczenia działań dla osiągnięcia celów BONUS-169. Rada

pomaga również w wykorzystywaniu i upowszechnianiu wyników BONUS-169.

2.14.3 Ponadto decydującą rolę w przygotowaniu planu naukowego i strategii realizacji BONUS-169 odegrała Rada Konsultacyjna BONUS złożona z wielu zainteresowanych stron, takich jak: HELCOM, ICES, Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa, WWF i Fiński Krajowy Związek Rolników.

2.15 Zmieniony projekt programu badań BONUS-169, przedłożony DG ds. Badań Naukowych w czerwcu 2009 r., jest w znacznej mierze oparty na pracach i konsultacjach przeprowadzonych w odniesieniu do pierwotnej inicjatywy BONUS-169.

2.16 Przewidziano, że szeroko zakrojony i strategicznie ukierunkowany program konsultacji z zainteresowanymi stronami zostanie przeprowadzony na etapie strategicznym programu i obejmie zainteresowane strony z innych ważnych sektorów, takich jak rolnictwo, rybołówstwo, akwakultura, transport i gospodarka wodna.

2.17 Platformy konsultacyjne dla zainteresowanych stron

2.17.1 Na podstawie szczegółowej analizy zainteresowanych stron, których dotyczy program BONUS-169 na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim, tworzone są platformy konsultacyjne dla zainteresowanych stron oraz mechanizmy mające na celu wzmocnienie i zinstytucjonalizowanie udziału zainteresowanych stron ze wszystkich odpowiednich sektorów w celu identyfikacji krytycznych braków, ustalenia hierarchii ważności zagadnień badawczych oraz zwiększenia wykorzystania rezultatów badań. Obejmuje to udział naukowców, w tym związanych z innymi istotnymi, niedotyczącymi morza dziedzinami nauk przyrodniczych, społecznych i ekonomicznych, w celu zapewnienia koniecznej wielodyscyplinarności przy opracowywaniu strategicznego programu badań, jego strategicznej wizji i priorytetów badawczych.

2.17.2 Forum Badań Sektorowych (organ złożony z przedstawicieli ministerstw oraz innych podmiotów zajmujących się badaniem ekosystemu Morza Bałtyckiego i zarządzaniem nim) tworzone jest na potrzeby wsparcia programu jako stały organ, odpowiedzialny za omawianie planów programu, rezultatów i pojawiających się potrzeb w dziedzinie badań w perspektywie podejmowania decyzji. Forum to będzie ułatwiać postępy w panbałtyckiej integracji badań naukowych, zwłaszcza wspólne wykorzystywanie i planowanie infrastruktury; pomagać w uwydatnianiu potrzeb badawczych, przyspieszać wykorzystywanie wyników badań oraz ułatwiać integrację finansowania badań.

2.18 Wyzwania związane z oceną wpływu na rozwój zrównoważony

2.18.1 Oceny wpływu na rozwój zrównoważony (ang. SIA) są podstawowym narzędziem politycznym mierzenia skutków polityki dla trzech filarów rozwoju zrównoważonego (gospodarczego, społecznego i środowiskowego).

2.18.2 Oceny te zostały przeprowadzone i wykorzystane przez Komisję Europejską zwłaszcza w ramach negocjacji umów handlowych (ale również w sposób mniej formalny w ramach negocjacji przed przyjęciem europejskiego rozporządzenia REACH i dyrektyw europejskiego pakietu dotyczącego zmiany klimatu i energii) i stanowią istotne wyzwanie w zakresie konsultacji i uwzględniania stanowisk i wymogów podmiotów społeczeństwa obywatelskiego.

2.18.3 Jako wsparcie oceny wpływu na rozwój zrównoważony wprowadzono zestaw wskaźników:

- wskaźniki Banku Światowego oraz Komisji ds. Zrównoważonego Rozwoju ONZ (CSD) dla filaru gospodarczego;
- wskaźniki CSD (Komisji ONZ ds. Zrównoważonego Rozwoju) i MOP dla filaru społecznego uwzględniające też godną pracę;
- wskaźniki Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP), Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz CSD dla filaru środowiskowego.

2.18.4 Komunikat Komisji Europejskiej⁽²⁾ dotyczący oceny wpływu na rozwój zrównoważony wprowadził pełne ramy ocen skutków we wszystkich dziedzinach działania prowadzonych przez Komisję Europejską, a szczególnie w negocjacjach i umowach handlowych. W marcu 2006 r. DG ds. Handlu Zagranicznego sformalizowała w przewodniku metodologicznym ocenę wpływu na rozwój zrównoważony w zakresie negocjacji i wprowadzania w życie umów handlowych między Unią Europejską a krajami trzecimi.

2.18.5 Te oceny wpływu na rozwój zrównoważony mogą zostać wykorzystane w konsultacjach ze znaczącymi i reprezentującymi społeczeństwo obywatelskie podmiotami.

3. Uwagi ogólne

3.1 W 2009 r., EKES ocenił, że należy uprościć przewidziany sposób zarządzania. Proponował również w opinii rozpoznawczej w sprawie: „Współpraca makroregionalna. Rozszerzenie strategii na rzecz Morza Bałtyckiego na inne makroregiony w Europie”⁽³⁾ utworzenie Bałtyckiego Forum Społeczeństwa Obywatelskiego, aby ułatwić debatę publiczną i uwzględnić opinię publiczną na kwestie związane z wdrażaniem strategii.

3.2 W procesie ogólnego makroregionalnego zarządzania konieczne jest przekazywanie informacji na temat projektów oraz prowadzenie oceny wpływu projektów na populację i na zatrudnienie. Konieczne jest zrzeszanie organizacji siostrzanych w różnych państwach, takich jak związki zawodowe, stowarzyszenia konsumentów oraz lokalne i wolontariackie organizacje, oraz tworzenie sieci transgranicznych między nimi, by budować społeczeństwo obywatelskie kompetentne w zakresie problematyki gospodarczo-społecznej związanej z Morzem Bałtyckim. Ludność oraz pracownicy powinni korzystać z owoców

projektów badawczych. Konieczne jest przewidywanie z wyprzedzeniem koniecznych zmian w zakresie kształcenia, szczególnie w kontekście zmian, które nastąpią w tym regionie w bliskiej przyszłości, będących skutkiem obecnego stanu zasobów oraz ocieplenia klimatycznego.

3.3 Punkt 2.2.2 komunikatu poświęcony zainteresowanym stronom, oprócz położenia akcentu na uczestnictwo badaczy, nie określa rodzaju owych zainteresowanych stron. Ten punkt powinien wspominać o znaczeniu społeczeństwa obywatelskiego w tworzeniu platform podmiotów, w tym o przydatnej roli europejskich partnerów społecznych EKES-u, jak również o europejskich komitetach dialogu sektorowego objętych programem BONUS-169.

3.4 Przydatna rola europejskich partnerów społecznych powinna zostać uznana w systemie zarządzania programem BONUS-169.

3.5 Aby zoptymalizować rolę partnerów społecznych i obywatelskich, wskazane byłoby kształcenie ich przedstawicieli w zakresie prac platform konsultacyjnych, wpisane jako pozycja budżetowa.

4. Uwagi dodatkowe

4.1 Omawiany program dotyczy pobudzenia badań na temat zmniejszenia zanieczyszczenia Morza Bałtyckiego oraz między-narodowej koordynacji badaczy.

4.2 Jest zatem oczywiste, że ten program badawczy ma bardzo bezpośredni wpływ na:

- strukturę gospodarczą i przemysłową tego basenu;
 - zmiany sektorowe (wewnątrz- i międzysektorowe);
 - rodzaj zatrudnienia i wymagane kompetencje, oraz prawdopodobnie na docelową konieczność zmiany zawodu przez niektórych pracowników lub dogłębną zmianę jego profilu.
- 4.3 EKES przedstawia następujące propozycje, które zmierzają do dwóch celów:
- by program BONUS-169 uwzględniał skutki społeczne oraz wpływ na zatrudnienie, jak również potrzeby w zakresie nowych kompetencji oraz dezaktualizację innych, obecnie wykorzystywanych umiejętności; oraz, o ile to możliwe, by te skutki zostały z wyprzedzeniem przewidziane (prognozy i działania ukierunkowujące niektóre grupy populacji na nowe zawody);
 - by środki wspierania skutków pozytywnych i osłabiania skutków negatywnych były wprowadzane w porozumieniu z przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego.

⁽²⁾ COM(2002) 276 wersja ostateczna.

⁽³⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2009, s. 6.

4.4 Aby osiągnąć te dwa wyżej wymienione cele należałoby przedstawić podwójną propozycję:

- a) pełnego włączenia przedstawicieli gospodarczych i społecznych;
- b) przeprowadzenia oceny skutków nie na wzór wewnętrznych ocen skutków realizowanych przez Komisję, ale na wzór oceny wpływu na rozwój zrównoważony (wraz z kilkoma ulepszeniami).

4.4.1 Pełne włączenie przedstawicieli gospodarczych i społecznych (a)

- włączenie europejskich i krajowych partnerów społecznych z „krajów uczestniczących”, jak wspomniano powyżej, do Forum Badań Sektorowych;
- ale również dookreślenie „mechanizmów konsultacji” platformy konsultacyjnej dla zainteresowanych stron – samo stworzenie połączeń internetowych czy też okresowe dostarczanie informacji nie przyniesie oczekiwanych skutków:
 - zbyt wiele różnych głosów powoduje kakofonię, trzeba odpowiednio zorganizować wyrażanie owego „społecznego” głosu;
 - można by zasugerować utworzenie ograniczonej liczbowo grupy roboczej wśród partnerów społecznych i gospodarczych, która pracowałaby wspólnie za porozumieniem stron i której opinie uzupełniałyby stanowisko badaczy;
 - można pójść dalej i zaproponować, by ta grupa robocza stanowiła punkt odniesienia przy przeprowadzaniu oceny wpływu (udział w Komitecie pilotażowym oceny) i miała głos doradczy przy Komisji Europejskiej. Ocena wpływu powinna być również opublikowana

w publicznych sprawozdaniach w „krajach uczestniczących”.

4.4.2 Przeprowadzenie oceny skutków nie na wzór wewnętrznych ocen skutków realizowanych przez Komisję, ale na wzór oceny wpływu na rozwój zrównoważony (b)

- należy zaproponować, by ocena wpływu była faktyczną oceną wpływu na rozwój zrównoważony i obejmowała elementy społeczne, gospodarcze i środowiskowe;
- nie należy zapomnieć zwłaszcza o włączeniu elementów towarzyszących dostosowaniom gospodarczym i przemysłowym, jak również zmianom w dziedzinie zatrudnienia; na przykład ocena mogłaby zawierać następujące elementy:
 - mapę zawodów usytuowanych wokół basenu;
 - identyfikację zagrożonych zawodów (tych, które mogłyby zniknąć) oraz zawodów o dużym potencjale rozwoju, w zależności od różnych harmonogramów badania;
 - określenie możliwości w zakresie zmian kompetencji: poziomu wiedzy, możliwości adaptacji do nowej wiedzy lub nowych umiejętności, istnienie lokalnych filii szkolenia bądź kształcenia;
 - włączenie zawodów związanych ze zrestrukturyzowanym i przyszłościowym przemysłem.
- Są to konstytutywne elementy przygotowywania terytorialnego zarządzania zatrudnieniem i kompetencjami zawodowymi⁽⁴⁾ i nie powinny być tworzone w „zamkniętym kręgu”, pomiędzy badaczami.

Bruksela, 29 kwietnia 2010 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Mario SEPI

⁽⁴⁾ Perspektywiczne zarządzanie zatrudnieniem i kompetencjami zawodowymi pozwala na lepsze przewidywanie z wyprzedzeniem dostosowywania kompetencji do zatrudnienia, lepsze opanowywanie skutków zmian technologicznych i gospodarczych, lepszą syntezę pomiędzy czynnikami konkurencyjności, jakościowej organizacji i rozwoju kompetencji pracowników, lepsze zarządzanie ścieżkami kariery, zmniejszenie ryzyka i kosztów związanych z nierównowagą, lepszy wybór i planowanie działań w zakresie koniecznych dostosowań (źródło www.wikipedia.org).